

13. december

Kære Christine og Frederik,

Nu sad vi altså 3 og ventede på at blive kogt, og det er ikke rart at vente på, og til sidst kom fangevogteren og førte os ud af hulen, og ud til gryden.

”Kan i selv hoppe op i gryden, eller skal I smides i?” spurgte han, og slog en skraldende latter op. Havfruen stod og holdt sig for næsen, men pludselig spjættede hun med halen, og hoppede op i gryden med et ordentligt plask.

Der lød en buldren og en torden nede i gryden, og det var fuldstændigt som om den kogte over, og pludselig dukkede der noget op af gryden.

Det var en herre med fuldskæg, guldkrone, og trefork af det pureste guld. Det var vist Søkongen, og han så godt vred ud. Han rystede sit lange hår fri for vand, så det stænkede på os.

”Sig mig hvad foregår der her?”, spurgte han, og så meget vred ud.

”Jamen hun sprang skam selv i suppen, go'e herre”, peb fangevogteren.

”Her er der vist nogen der skal skrubbes rene. Laila kom med skurebørsterne”, tordnede Søkongen videre.

Den hovne havfrueprinsesse, der åbenbart hed Laila, dukkede nu op med en kæmpe skurebørste, og et stort stykke sæbe.

Vi hørte et skrig, og så fangevogteren spæne alt hvad han kunne, over i skoven.

I det samme kom alle trolde ud fra deres huler, sikkert fordi de troede vi var blevet møre nok til at sætte tænderne i, men da de så skurebørsten og sæben, tog også de benene på nakken, og løb efter fangevogteren ud i skoven.

Tænk at være så bange for lidt sæbe og vand..

Men nu kom selve troldekongen, og han var rasende.

”Jeg er derimod ikke bange for lidt vand og én skurebørste”, skreg han, og skulle lige til at springe på Søkongen.

Men her havde han ikke regnet med Søkongens store trefork. Med vældig kraft, blev den store guldfork kastet lige i troldens bryst, og så var det ude med ham.

Som I måske ved, er troldeblod grønt, og det kunne jeg rigtigt se nu, og det lugtede fælt!

Uden at se på den døde trolde, vendte Søkongen sig nu mod sin datter Laila, og tog fat i ørerne på hende.

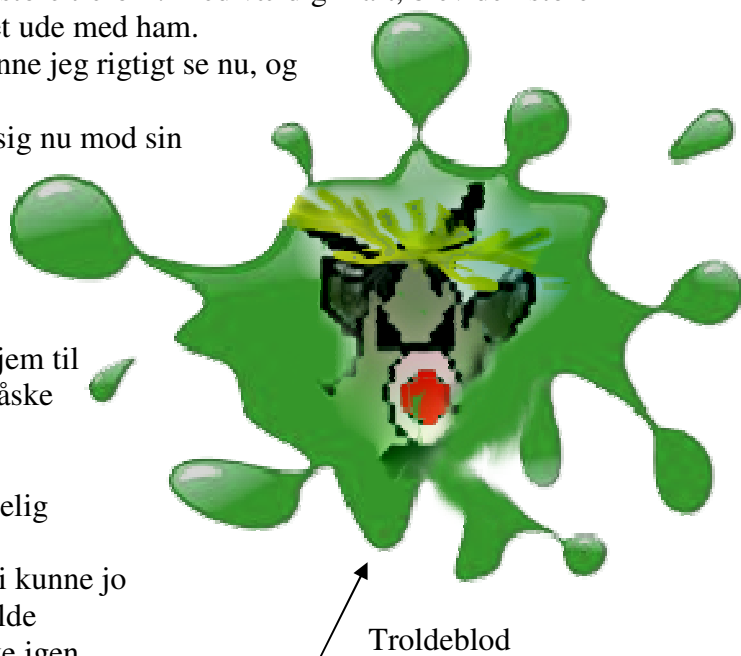
”Har jeg ikke sagt tit nok, at du skal blive hjemme, og ikke føjte rundt i krystalkugler” brølede han, ”nu blev jeg vækket af min gode middagslur”.

Så vendte han sig mod os, og sagde, ”Vi tager hjem til søen nu. Hvis I leder inde i troldehulen, kan I måske finde en skat, hvem ved”.

Så knipsede han med fingrene, og væk var de.

Selvfølgelig gik vi ind i troldehulen, og selvfølgelig fandt vi en skat.

Det er altid dejligt at finde en skattekasse, men vi kunne jo ikke slæbe rundt på den, så vi nøjedes med at fylde lommerne. Den smarte dug fandt vi derimod ikke igen.

Decemberhilsener fra Kook og Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning for sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen